

Steblikket var blevet bemærket, at disse Conti ikke saaledes kunde og ikke heller burde adskilles. Dette har Udvalget dog troet at burde udhæve, fordi der ligger Noget deri, som ikke kan bortraifonneres, nemlig, at, naar man vil muddre, maa man dertil have en Muddermaskine, og, naar denne Maskine gaaer istykker, maa man lade den sætte istand for at kunne fortsætte Arbejdet, og det er det, som er steet.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Revisionens Antegninger til 15, Marineministeriet, (Antegningspost 1, 4—7, 9—12, 17, 19—21, see Anhang B Spalte 688—700).

vedtoges eenstemmigt med 36 St.

Derefter fattes under Forhandling Indstillingerne under Hovednummer 16, Finansministeriet; men, da Ingen begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Revisionens Antegningsposterne 1 og 4, see Anhang B, Spalte 702 og 704),

vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Det næste Affnit, der kommer under Forhandling, er Hovednummer 17, Pensionsvæsenet.

Andræ: Jeg skal tillade mig at bede den høitærede Formand om særskilt Afstemning angaaende to Puncter i det nu til Behandling værende Affnit, nemlig angaaende Indstillingen ad Nr. 6 og angaaende Indstillingen ad Nr. 9. Jeg for min Person ønsker nemlig, at disse to Indstillinger maatte blive forkastede. Efterat have gjennemgaaet den langt overveiende Deel af det foreliggende Regnskab, og efterat have, saaledes som nu er steet, næsten med Eenstemmighed, ja, jeg troer med fuld Eenstemmighed, ved alle de enkelte Poster erkjendt, at man for denne Gang ikke vil gjøre nogen Indvending mod de mere eller mindre betydelige Uregelmæssigheder, der ere blevne fremhævede paa de forskjellige Steder i Regn-

skabet, forekommer det mig nu, jeg tør næsten sige, uhyggeligt, ved to Poster af en underordnet Betydning paa eengang at staae ind paa en anden Vej og her fremkalde et, til Stade for enkelte bestemte Personer, fra de foregaaende forskjelligt Resultat. Den første Post angaaer, som det vil sees, den Pension, som er tilstaaet en afgaaet Militair, som har beklædt en høi Stilling. Det er den General-lieutenant Rømer, ved Resolution af 24de Mai 1848, tilstaaede Pension, som her kommer under Omtale. Jeg maa da her vel bede bemærket, at der aldeles ikke ved denne Leilighed kan være Tale om, hvorvidt en Pension paa 5 eller 6000 Daler er passende eller ikke passende; fortiden er det afgjort, at kun Pensioner paa 3000 Daler ere passende, da det er det Maximum, som Pensionsloven har fastsat; men det er jo ligeledes ganske almindeligt anerkjendt og har vundet Hævd ved tidligere Forhandlinger paa Rigsdagen, at alle tidligere Pensioner, som ere tilstaaede under de ældre Forhold, skulle respecteres for de vedkommende Pensionisters Levetid. Der er nu her en Uregelmæssighed tilstede ved den under Omtale værende Pension, ellers vilde den naturligtvis ikke være bleven særligt fremhævet og særligt gjort til Gjenstand for Discussion. Da nemlig den omhandlede Militair blev afskediget i 1848, var man endnu usikker med Hensyn til de Former, hvorunder Pensioner skulde tilstaaes, og han fik altsaa ved sin Pensionsbestemmelse det Tillæg, at den forbeholdtes Revision efter Rigsforsamlingens Forhandling af Pensionsloven. Det viste sig imidlertid, at Regjeringen ikke længe bevarede denne Formening, at en sliq senere Revision af de efter 1848 tilstaaede Pensioner var fornøden, og i alle andre Tilfælde blev der, saavidt det er mig bekjendt, ikke taget et saadant Forbehold. Det er en reen Tilfældighed, der har rammet den Paagældende; det er en reen Tilfældighed, at for hans Vedkommende et saadant Forbehold er blevet tilføjet. Naar der nu lægges Mærke til, at denne Mand, da han blev afskediget, havde tjent i Armeen i 60 Aar, og at han i fuld Overeensstemmelse med de paa den Tid gjældende Regler vilde have erholdt det omtalte Beløb i Pension, naar det end-